

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6625/2558

บริษัทบริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด โจทก์ บริษัทซัพพอร์ทซิสเต็มส์ (ประเทศไทย) จำกัด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. 2542 มาตรา 14, ป.วิ.พ. มาตรา 199 เบญจ, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 7

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์อ้างส่งสำเนาหนังสือรับรอง ระบุว่า จำเลยที่ 2 เป็นกรรมการของบริษัท ส. จำกัด และเคยเป็นกรรมการของจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนและประกอบกิจการในราชอาณาจักรโดยจำเลยที่ 2 ไม่มีพยานหลักฐานมาหักล้างในเรื่องความเกี่ยวพันของจำเลยที่ 2 กับบริษัทดังกล่าว จนถึงวันฟ้องคดีนี้ จึงต้องฟังว่าจำเลยที่ 2 ยังคงมีความเกี่ยวพันกับบริษัทดังกล่าว ถือว่าจำเลยที่ 2 ยังคงประกอบกิจการด้วยตนเองหรือตัวแทนอยู่ในราชอาณาจักร โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องคดีนี้ กระบวนพิจารณาในกรณีขอให้พิจารณาคดีใหม่นั้น พ.ร.บ.จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ.2542 มิได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะจึงต้องนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลมตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ.2542 มาตรา 14 ซึ่งตาม ป.วิ.พ. มาตรา 199 เบญจ ประกอบมาตรา 207 การที่ศาลจะอนุญาตให้พิจารณาคดีใหม่จะต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าการขาดนัดยื่นคำให้การหรือขาดนัดพิจารณาของคู่ความที่ยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่มิได้เป็นไปโดยจงใจหรือมีเหตุอันควรและผู้ขออาจมีทางชนะคดีได้ การที่จำเลยที่ 2 เดินทางออกนอกราชอาณาจักร ก็เพื่อหลบหนีการจับกุมตัวมาดำเนินคดีอาญา หลังจากนั้นจำเลยที่ 2 ไม่ได้เดินทางกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีกจนสำนักงานอัยการสูงสุดต้องดำเนินการขอให้ทางการประเทศแคนาดาออกหมายจับและควบคุมตัวของจำเลยที่ 2 ไว้ แล้วดำเนินเรื่องขอส่งตัวกลับมาในราชอาณาจักร จนได้ตัวจำเลยที่ 2 มาดำเนินคดีในราชอาณาจักร ภายหลังจำเลยที่ 2 เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักรเป็นเวลากว่า 13 ปี แสดงถึงเจตนาของจำเลยที่ 2 ว่าไม่ประสงค์ต่อสู้คดีทุกเรื่องที่ถูกฟ้องในประเทศไทย ทั้งการที่จำเลยที่ 2 หลบหนีคดีอาญาไปนอกราชอาณาจักรเป็นเหตุที่เกิดจากการกระทำของจำเลยที่ 2 เอง จะนำมาอ้างในทำนองว่าเป็นพฤติการณ์นอกเหนือไม่อาจบังคับได้ เพื่อขอให้พิจารณาคดีในส่วนของจำเลยที่ 2 ใหม่ หาได้ไม่ กรณีจึงไม่มีเหตุอันสมควรที่จะให้พิจารณาคดีสำหรับจำเลยที่ 2 ใหม่

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจาก ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยทั้งสองเด็ดขาด เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2552 จำเลยที่ 2 ยื่นคำขอลงวันที่ 21 ธันวาคม 2552 ขอให้พิจารณาคดีในส่วนของจำเลยที่ 2 ใหม่ โจทก์ยื่นคำคัดค้านว่า จำเลยที่ 2 ทราบคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2552 จำเลยที่ 2 จึงยื่นคำร้องขอพิจารณาคดีใหม่เมื่อพ้นระยะเวลาตามกฎหมายแล้ว และจำเลยที่ 2 ไม่มีหลักฐานแสดงว่า จำเลยที่ 2 จะชนะคดี ขอให้ยกคำขอ ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกคำขอ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยที่ 2 อุทธรณ์โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ ที่จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ว่า จำเลยที่ 2 ไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยและไม่ได้ประกอบกิจการใด ๆ ในประเทศตลอดระยะเวลา 1 ปี ก่อนโจทก์ยื่นคำฟ้อง คำฟ้องโจทก์จึงขัดต่อ

พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 7 นั้น เห็นว่า โจทก์อ้างส่งสำเนาหนังสือรับรองระบุว่า จำเลยที่ 2 เป็นกรรมการของบริษัทสเปเชียล แอสเซตส์ จำกัด และเคยเป็นกรรมการของจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนและประกอบกิจการในราชอาณาจักรโดยจำเลยที่ 2 ไม่มีพยานหลักฐานมาหักล้างในเรื่องความเกี่ยวพันของจำเลยที่ 2 กับบริษัทดังกล่าวจนถึงวันฟ้องคดีนี้ จึงต้องฟังว่าจำเลยที่ 2 ยังคงมีความเกี่ยวพันกับบริษัทดังกล่าว ถือว่าจำเลยที่ 2 ยังคงประกอบกิจการด้วยตนเองหรือตัวแทนอยู่ในราชอาณาจักร โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องคดีนี้ คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยในข้อต่อไปว่า กรณีมีเหตุอันควรอนุญาตให้พิจารณาคดีในส่วนของจำเลยที่ 2 ใหม่ หรือไม่ เห็นว่า กระบวนพิจารณาในกรณีขอให้พิจารณาคดีใหม่นั้น พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ.2542 มิได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะจึงต้องนำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ.2542 มาตรา 14 ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 199 เบญจ ประกอบมาตรา 207 การที่ศาลจะอนุญาตให้พิจารณาคดีใหม่จะต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าการขาดนัดยื่นคำให้การหรือขาดนัดพิจารณาของคู่ความที่ยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่มิได้เป็นไปโดยจงใจหรือมีเหตุอันควรและผู้ขออาจมีทางชนะคดีได้ เมื่อพิจารณาพยานหลักฐานและข้ออ้างของจำเลยที่ 2 แล้ว ที่จำเลยที่ 2 อ้างว่าจำเลยที่ 2 ออกไปนอกราชอาณาจักร ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2539 เพื่อกลับเข้ามาในราชอาณาจักรในฐานะผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศแคนาดาเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2552 ตามสำเนาคำฟ้องคดีอาญาหมายเลขดำที่ 3054/2552 ของศาลอาญากรุงเทพใต้ จำเลยที่ 2 จึงมิได้จงใจขาดนัดยื่นคำให้การและขาดนัดพิจารณาคดีนี้นั้น เห็นว่า การที่จำเลยที่ 2 เดินทางออกนอกราชอาณาจักรในวันที่ 16 พฤษภาคม 2539 ก็เพื่อหลบหนีการจับกุมตัวมาดำเนินคดีอาญา หลังจากนั้นจำเลยที่ 2 ไม่ได้เดินทางกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอีกจนสำนักงานอัยการสูงสุดต้องดำเนินการขอให้ทางการประเทศแคนาดาออกหมายจับและควบคุมตัวของจำเลยที่ 2 ไว้ ตั้งแต่วันที่ 7 กรกฎาคม 2539 แล้วดำเนินเรื่องขอส่งตัวกลับมาในราชอาณาจักร จนได้ตัวจำเลยที่ 2 มาดำเนินคดีในราชอาณาจักรเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2552 ภายหลังจำเลยที่ 2 เดินทางออกนอกราชอาณาจักรเป็นเวลากว่า 13 ปี แสดงถึงเจตนาของจำเลยที่ 2 ว่าไม่ประสงค์ต่อสู้คดีทุกเรื่องที่ถูกฟ้องในประเทศไทย ทั้งการที่จำเลยที่ 2 หลบหนีคดีอาญาไปนอกราชอาณาจักรเป็นเหตุที่เกิดจากการกระทำของจำเลยที่ 2 เอง จะนำมาอ้างในทำนองว่าเป็นพฤติการณ์นอกเหนือไม่อาจบังคับได้ เพื่อขอให้พิจารณาคดีในส่วนของจำเลยที่ 2 ใหม่ หาได้ไม่ กรณีจึงไม่มีเหตุอันสมควรที่จะให้พิจารณาคดีสำหรับจำเลยที่ 2 ใหม่ ส่วนที่จำเลยที่ 2 อ้างว่า จำเลยที่ 2 มีทางชนะคดีนี้เพราะมีทรัพย์สินมากพอชำระหนี้โจทก์นั้น พยานของจำเลยที่ 2 มีเพียงนายคุณาชา ทนายความจำเลยให้ถ้อยคำตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นประกอบสำเนาคำฟ้องคดีหมายเลขดำที่ 3054/2552 ของศาลอาญากรุงเทพใต้ แบบรับรองรายการทะเบียนราษฎรที่โจทก์อ้างประกอบคำแถลงยืนยันยืนยันภูมิฐานะ และใบแต่งงานนายความ เท่านั้น จำเลยที่ 2 ไม่มีหลักฐานมาแสดงว่าจำเลยที่ 2 มีทรัพย์สินหรือไม่เพียงใด พยานหลักฐานของจำเลยที่ 2 จึงไม่เพียงพอให้รับฟังว่าจำเลยที่ 2 อาจชนะคดีได้ ส่วนอุทธรณ์ในข้ออื่นของจำเลยที่ 2 ไม่จำต้องวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลของคดีเปลี่ยนแปลงไป ที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกคำขอของจำเลยที่ 2 มานั้น ศาลฎีกาเห็นชอบด้วยในผล พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นนี้ให้เป็นพับ

องค์คณะ

อธิคม อินทุตติ · ทศนีย์ จั่นสัจจัย ธรรมเกณท์ · สุพจน์ กิตติรักษนนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6625/2558>